

1. Behandlingen af dyr, herunder operative indgreb o. lign.

Forslaget adskiller sig i overensstemmelse med det anførte først og fremmest fra loven af 1916 ved mere detaljerede forskrifter angående omsorgen for og den forsvarlige behandling af dyr, herunder forbud mod en række i praksis forekommende forhold, der skønnes stridende mod de alment anerkendte grundsynspunkter for god og fornuftig behandling af dyr. De foreslåede bestemmelser, der er tiltrådt af de interesserede myndigheder og institutioner, bygger tildels på afgørelser fra retspraksis efter den nugældende lovgivning og tilsigter iøvrigt at lovfæste almindelig udbredte anskuelser angående sømmelig dyrebehandling.

Medens størstedelen af disse bestemmelser ikke giver anledning til nærmere omtale, indeholder forslaget §§ 9 og 10 noget videregående forskrifter angående kastration og kupering af dyr.

Med hensyn til kastration foreslås det efter dyreværnslovens § 2 gældende påbud om, at sådant indgreb overfor heste og andre husdyr over 4 måneder kun må foretages af en dyrlæge, udvidet til at gælde i alle tilfælde bortset fra haner samt lam, der ikke er over 5 uger gamle, grise, der ikke er over 6 uger gamle, og kaniner, der ikke er over 4 måneder gamle. Endvidere foreslås indført påbud om, at indgrebet skal foretages under bedøvning. Undtagelse herfra gøres — bortset fra heste — for ungdyr, hvis fysiologiske udvikling er så lidet fremskredet, at indgrebet medfører forholdsvis ringe smerter. Begge bestemmelser svarer til lignende påbud i den norske lov, dog med mindre afvigelser bl. a. i aldersgrænserne for de forskellige dyrearter, hvorhos de norske bestemmelser angående bedøvning er mere vidtgående end efter det foreliggende lovforslag. Den svenske lov påbyder ligeledes, at indgrebet normalt skal udføres af en dyrlæge, hvorimod bedøvning ikke er obligatorisk.

Endelig foreslås i lighed med den allerede gældende bestemmelse i dyreværnslovens § 2 a angående transport af kuperede heste indført forbud mod transport af kastrerede heste i jernbanevogn, skib, lastautomobil eller andet befordringsmiddel inden 14 dage efter kastrationen, da sådan transport kort efter operationen er lige så smerteforvoldende som ved kupering og ofte forvolder praktiske vanskeligheder på grund af hestens uro.

Medens dyreværnsloven med hensyn til kupering kun i § 2 a foreskriver, at det er forbudt andre end dyrlæger at foretage kupering af heste, indeholder lovforslagets

§ 10 et almindeligt forbud mod kupering af halen på heste og af ørene og halen på hunde. Undtagelse herfra gælder, hvis det af lægelige hensyn er påkrævet, samt ved kupering af halen på hunde, der ikke er 8 dage gamle. Endvidere kan der af justitsministeren for bestemte hesteracer gøres undtagelse på visse vilkår. Indgrebet må kun foretages ved dyrlæge og bortset fra kupering af halen på hunde, der ikke er 8 dage gamle, kun under bedøvning. Derimod gælder bestemmelserne ikke kupering af andre dyr, f. eks. får, for hvis vedkommende spørgsmålet om nødvendigheden af benyttelse af dyrlæge må afgøres efter den almindelige regel i forslaget § 12.

Spørgsmålet om forbud mod halekupering af heste, der allerede var fremme under rigsdagsforhandlingerne angående loven af 1916, er senere gentagne gange blevet rejst bl. a. af den danske dyrlægeforening og landsorganisationen for lettere hesteavl i Danmark. Kuperingsforbud findes allerede i de norske og svenske dyreværnslove, i Norge ubetinget, i Sverige med mulighed for dispensation ved kgl. anordning. Begrundelsen for forbudet er navnlig hensynet til den utvivlsomme gene for dyret ved, at det berøves sit naturlige beskyttelsesmiddel mod fluer o. lign., hvortil kommer, at den nugældende regel i ikke ringe omfang overtrædes, idet adskillige kuperinger foretages af ikke autoriserede personer, ikke sjældent på en teknisk uforsvarlig måde. Der er utvivlsomt gennem de senere år opnået en stemning også indenfor hesteavlernes kreds mod kupering, der bl. a. har lagt sig for dagen ved det stigende antal heste, der fremstilles ukuperede ved dyrskuer og kåringer, hvorfor de økonomiske hensyn, herunder navnlig eksportinteresser, der tidligere har været påberåbt mod et kuperingsforbud, nu næppe spiller en afgørende rolle. I Tyskland, hvortil den overvejende del af hesteeksporten tidligere gik, har kuperingsforbud været gældende siden 1940. Man har derfor fundet det rettest i lovforslaget nu at indføje forbud mod halekupering af heste, dog således at der åbnes adgang for justitsministeren til at tillade kupering for bestemte hesteracer i lighed med den i Sverige gældende ordning. Det kan i denne forbindelse anføres, at Foreningen for dansk-belgisk hesteavl under hensyn til, at kupering fortsat er tilladt og finder sted i Holland og Belgien, har ønsket adgang til kupering af afkom af kårede, præmiede eller stambogsførte dyr med henblik på deltagelse i dyrskuer m. v. Kupering bør i sådanne tilfælde foretages, inden føllet er blevet over 14 dage gammelt,